

Příloha 1 – Rozhovor s ADAMEM6

ACH: První otázku, kterou na tebe mám je, jak by si se ohodnotil jako čtenář.

ADAM6: Hmm, tak 7 z 10.

ACH: Joo?! A máš třeba i čtení rád?

ADAM6: Ani moc ne. Nebo spíš mám rád čtení svých oblíbených knížek.

ACH: Takže povinná četba tě nebaví?

ADAM6: Ne, nebaví.

ACH: Kolik třeba přečteš knih za měsíc? Když nebudeme počítat tu povinnou četbu ve škole.

ADAM6: Přesnou nulu. (*smích*)

ACH: Přesnou nulu? (*smích*) Takže teď momentálně ani nic nečteš?

ADAM6: Hmm, teď zrovna čtu Příběh fotbalisty..

ACH: Ehm a jak jsi se dozvěděl o týhle knížce?

ADAM6: Byl jsem v Galerii (*pozn. Galerie = obchodní dům*) a tam jsem ji viděl, tu knížku.

ACH: Tak super. A když si vybíráš nějakou knížku k četbě, je pro tebe důležité, aby ta kniha hezky vypadala nebo tě spíše zajímá její obsah?

ADAM6: Spíš obsah.

ACH: Dobře. Jaký žánr čteš nejraději?

ADAM6: Sport. (*smích*)

ACH: Sport?! (*smích*) A co třeba nějaký jiný žánr, například historický.. (nenechal mě to dokončit)

ADAM6: Ne.

ACH: Tak fajn. A jaký žánr máš třeba nejméně rád?

ADAM6: ...

ACH: Třeba, co by tě fakt nelákalo přečíst.

ADAM6: Třeba nějakou detektivku.

ACH: A řekneš mi proč?

ADAM6: Noo ... nezajímá mě to.

ACH: Dobře. Tak máme hodně knih, u kterých najdeme její filmové zpracování. Kdyby sis měl vybrat, jestli knížka nebo film, tak co si vybereš?

ADAM6: Film.

ACH: A kdyby se ti třeba ten film hodně líbil, byl by si namotivovaný přečíst si i tu knížku?

ADAM6: Třeba na Západní frontě klid, tak bych si klidně přečetl.

ACH: Faakt?! Takže tě zajímá i tahle válečná tematika?

ADAM6: Jojo.

ACH: Chodíš do knihovny?

ADAM6: Ne.

ACH: A máš třeba kartičku do knihovny?

ADAM6: Ne. (*smích*)

ACH: Takže si knihy radši kupuješ, než půjčuješ?

ADAM6: Ano.

ACH: Dobře dobře. Jak často třeba vidíš své rodiče doma číst knihu?

ADAM6: Taak ... mámu, když ... má volnej čas, tak čte detektivky a táta nečte.

ACH: Dobře, takže se nejedná o nic neobvyklého?

ADAM6: Spíš ne než jo.

ACH: Skvělý. Ví rodiče, jakou knížku zrovna čteš?

ADAM6: Jo.

ACH: A povídáš si s nimi o tom?

ADAM6: Ne.

ACH: (*smích*) Dobře. Pobízejí tě rodiče k četbě? Například, že by řekli, že tě už dlouho .... (*skočil do toho*)

ADAM6: Ne. Nebo jako máma, ale tátovi je to úplně jedno. Je to spíš, že se mě snaží motivovat - třeba „hele tenhle fotbalista zrovna udělal novou knížku, tak by sis ji mohl přečíst.“

ACH: Jo takhle, tak to je super, že se tě snaží takhle ke čtení motivovat. Dále bych se tě chtěla zeptat, kolik volného času strávíš čtením?

ADAM6: ... Tak deset setin procenta.

ACH: (*smích*) Dobře a co tak rád děláš ve svém volném čase?

ADAM6: Hraju fotbal a hraju fifu.

ACH: Jak by ses ohodnotil jako student v porovnání s ostatními spolužáky?

ADAM6: 8 z 10.

ACH: Takže by si řekl, že patříš mezi tu „lepší“ půlku?

ADAM6: Řekl bych, že jo.

ACH: A myslíš, že tě takhle vnímají i učitelé?

ADAM6: Jak který.

ACH: Jak který, dobře. Jaký předmět ti jde nejvíc, a jaký nejmíň?

ADAM6: Tak nejvíc asi dějepis a tělák, ty jsou tak na stejno. A nejmíň ... hudebka a přírodopis.

ACH: Ehm a je ten dějepis a tělák tvůj oblíbený předmět?

ADAM6: Jojo.

ACH: Jaká byla tvoje nejhorší známka na vysvědčení (myslím obecně)?

ADAM6: Dvojka.

ACH: A z jakých předmětů byla?

ADAM6: Z matematiky, češtiny, z angličtiny.

ACH: Ehm. A co třeba čeština? Baví tě čeština?

ADAM6: Teď jo, ale minulý rok ne, protože jsme měli blbou učitelku.

ACH: Dobře. A baví tě takhle víc mluvnice nebo literatura?

ADAM6: Mluvnice.

ACH: Fakt joo?! Tak to je zajímavý. (*smích*)... Je něco, co by si chtěl na svém čtení zlepšit?

ADAM6: Nevnímám konec věty, že furt čtu dál.

ACH: A když čteš třeba nějaký složitý text, používáš nějaké techniky, které ti pomůžou o pochopení toho jeho obsahu?

ADAM6: Třeba teď máme přečíst knížku ... a to je pověst a je to tam hodně složitý, tak si to přečtu třeba pětkrát.

ACH: A nějaké třeba podtrhávání nebo čtení nahlas nepoužíváš?

ADAM6: Hmm, je mi to jedno. Ale spíš se mi čte líp potichu.

ACH: Dobře. Tak poslední otázka je, od kdy si myslíš, že je to tvoje čtení na dnešní úrovni. Zkrátka, že se už nikam neposouváš a je na stejný úrovni

ADAM6: Hmm. Tak od toho fotbalisty (kniha o fotbalistovi, viz výše)

ACH: A to je jak dlouho, co jsi tu knihu četl?

ADAM6: Na narozeniny, takže 21. března, takže od 12 let.

Příloha 2 - rozhovor s HONZOU6

ACH: Nejdříve bych se tě ráda zeptala, jak se hodnotíš jako čtenář.

ADAM6: Hmm... tak čtení mi moc nejde a ani mě nebaví ...takže spíš nic moc.

ACH: Dobře. A kolik knih tak za měsíc přečteš? Když nebudeme počítat povinnou četbu ve škole.

ADAM6: Tak jednu za ten měsíc. Možná ani to ne.

ACH: A máš třeba momentálně rozečtenou nějakou knihu?

ADAM6: Teď ne.

ACH: Dobře. Tak mě by zajímalo, jak k takové knížce přijdeš. Jestli dáváš na doporučení od kamarádů nebo sám si knihu vybereš.

ADAM6: Buď si sám vyberu nějakou knížku, že mě to zajímá nebo, že to mám jako povinnou četbu nebo, když mi ji vybere taťka nebo mamka.

ACH: Aha, aha. A jaký žánr máš třeba nejraději?

ADAM6: Horory.

ACH: A jaký máš nejméně rád?

ADAM6: Hmm ... Ty „čemského“.

ACH: To vůbec neznám nebo jsem tě asi špatně pochopila. (smích) Co je to?

ADAM6: To je třeba, když na tebe něco vybafne nebo tak.

ACH: Ahaa. Takže chápu správně, že máš rád horory, ale nemáš rád, když na tebe něco vybafne?!

ADAM6: Přesně tak. (smích)

ACH: (smích) Tak teď by mě zajímalo, jestli dáváš přednost filmům nebo knihám.

ADAM6: Filmům.

ACH: A kdyby ses podíval na nějaký film a hodně se ti líbil, přečetl by sis i tu knihu?

ADAM6: Nepřečetl bych si ji, protože bych všechno viděl v tom filmu.

ACH: Dobře, rozumím tomu. A podle čeho si takovou knihu vybíráš? Máš daná nějaká kritéria, která ta kniha musí splňovat? Například musí hezky vypadat ...

ADAM6: Podle obrázku a taky hlavně zezadu té knihy, jak je to napsaný.

ACH: Takže aby tě nalákal ten obsah té knihy?

ADAM6: Jojo přesně, aby se mi líbil ten obsah a kniha jako taková.

ACH: A chodíš do knihovny?

ADAM6: Ne ... nebo s mamkou, když si jde vybrat nějakou knížku ... třeba pro bráčku anebo pro sebe. A ani nemám kartičku do knihovny.

ACH: Nemáš? A mamka tě třeba nenutí k tomu si ji založit?

ADAM6: Nene, vůbec.

ACH: Jak často vidíš doma své rodiče číst?

ADAM6: Taak mamka si čte většinou před spaním a taťka, když už čte, tak si čte něco do práce ... třeba nějaký papíry a tak ... ale knihy jako nečte.

ACH: A máte doma vyhrazené nějaké místo pro ukládání knih?

ADAM6: Jojo určitě. Já sám mám policičku a tam je spousta knížek... třeba i z dětství a tak.

ACH: Tak super. A řekl bys, že dřív si četl více než teď?

ADAM6: Ano, dřív než teď kon. Hodně ve třetí třídě.

ACH: Dobře. A jak bys řekl, že se tvý rodiče staví k četbě jako takový? Myslíš, že je to pro ně něco důležitého?

ADAM6: ...

ACH: Myslím to tak, že je to pro ně například velmi důležité, a proto nutí i tebe, aby si více četl.

ADAM6: Nee ... nebo tatka dřív mě nutil celkem. Teď už ví, že je to zbytečný.

ACH: Dobře. Takže čtení bys neoznačil za tvůj koníček?

ADAM6: Ne, určitě ne.

ACH: A co třeba tak rád děláš ve svém volném čase?

ADAM6: Buďto jdu ven s klukama na koloběžku nebo třeba jdu do galerky s klukama a kámoškama. (vysv. Galerka - obchodní centrum v T.)

ACH: Dobře, dobře. A ví třeba rodiče, jaký knihy zrovna čteš, když teda nějakou čteš?

ADAM6: Ano.

ACH: A povídáš si s nimi o tom? Třeba, že řekneš „Hele teď čtu zrovna tuhle a tam se děje tohle a tohle.“?

ADAM6: Tak já většinou, když si něco koupím, tak jim to řeknu a oni to vidí i na kartě.

ACH: Jo, ahaa. (smích) Aaa, když se vrátíme ještě k té četbě, tak kolik tvého volného času ta četba vyplňuje?

ADAM6: Minimum. (smích)

ACH: Takže ani nemáš nějak vyhraněný čas na čtení? Třeba jednou do týdne nebo každý den před spaním.

ADAM6: Ne. Jen, když se učím, tak si přečtu z té učebnice něco.

ACH: Dobře. (smích) A co takhle nějaká kniha s příběhem?

ADAM6: To ne no. (smích)

ACH: A kdy jsi naposledy přečetl knihu?

ADAM6: To byla povinná četba a bylo to nějak před měsícem.

ACH: A co to bylo za knížku?

ADAM6: To bylo ... nějak si už nepamatuju. (smích)

ACH: Tak jestli si ji nepamatuješ, tak v pohodě.

ADAM6: Tak už vím. „Ronja, dcera loupežníka“.

ACH: Tak skvělý, že sis vzpomněl. Tuhle knihu neznám, byla dobrá?

ADAM6: Ani moc ne, spíš nuda.

ACH: Dobře. Tak teď by mě zajímalo, jak by ses ty ohodnotil jako student v porovnání s tvými spolužáky.

ADAM6: Spíš jsem v tý horší půlce.

ACH: Ehm. A co bys řekl, že ti ve škole dělá největší problém, jako za předmět?

ADAM6: Asi angličtina. Nejde mi výslovnost a tak. Je to pro mě úplně cizí.

ACH: Dobře, dobře. A co třeba taková matika a čeština?

ADAM6: Tak na to jsem zrovna dobrej. To mám vždycky průměr nějak 2,80.

ACH: No skvělý. A to myslíš matiku?

ADAM6: Češtinu. Z matiky jsem měl vždycky za jedna, ale teď budu mít dvojku.

ACH: Hm, tak super! A jaký předmět tě tady na škole nejvíce baví?

ADAM6: Taak matika a zemák. V zemáku mě hodně baví ty jednotlivý země a vesmír. A potom ještě děják je fajn.

ACH: Tak skvělý, to tě toho baví hodně, jak tak poslouchám. A jakou nejhorší známku na vysvědčení si měl?

ADAM6: Tak trojku... a byla z angličtiny. To jsem dostal málem čtyřku.

ACH: Aha a co třeba taková čeština? Baví tě?

ADAM6: Čeština ... no ... mám k ní asi takovej v pohodě vztah.

ACH: A baví tě víc literatura nebo mluvnice?

ADAM6: Mluvnice je lepší.

ACH: Cože?! (smích) Tebe baví rozkládání těch vět na podmět, přísudek apod.?

ADAM6: (smích) Anoo. A Hlavně tam nečtenem. (smích)

ACH: Jo takhle, rozumím (smích) ... odkdy třeba pozoruješ na svém čtení, že je na té stejné úrovni a nepozoruješ už žádné pokroky.

ADAM6: Tak od 10, 11 let.

ACH: A je něco, co bys na svém čtení chtěl zlepšit?

ADAM6: Tak abych četl rychleji a bez hrubek.

ACH: A co třeba porozumění textu? Dělá ti problém čtení složitějšího textu?

ADAM6: Spíš složitá slova než text jako takový.

ACH: A když máš třeba nějaký složitý text, abys pochopil správně jeho obsah ... dělá ti tohle problém?

ADAM6: Taky.

ACH: A používáš nějaké strategie k tomu, abys obsah lépe pochopil? Někdo si třeba podtrhává důležité části nebo čte nahlas ...

ADAM6: Buď si to podtrhnu anebo vybarvím. Ale nahlas mi nepomáhá.

Příloha 3 – rozhovor s JOSEFEM7

ACH: Takže první otázka je, jak by ses ohodnotil jako čtenář.

JOSEF7: Jo, tak v pohodě.

ACH: V pohodě? Takže bys řekl, že jsi na tom dobře a nevnímáš třeba nějaké nedostatky ve čtení nebo tak.

JOSEF7: Určitě.

ACH: A kolik knih za měsíc tak přečteš? Když nebudeme započítávat povinnou četbu.

JOSEF7: Ani jednu. (smích)

ACH: Ani jednu? (smích) Takže nemáš ani rozečtenou nějakou knihu teď momentálně?

JOSEF7: Ne, nemám.

ACH: No dobře, ale tak určitě si nějakou knihu někdy přečetl. Takže by mě zajímalo, čím tě ta kniha musí zaujmout, aby sis ji přečetl.

JOSEF7: Tak určitě to musí být téma, který mi je blízký.

ACH: Aha, tak jaký žánr čteš nejraději?

JOSEF7: Něco o fotbale.

ACH: Něco o fotbale? A co třeba nějaké thrillery nebo sci-fi?

JOSEF7: To ne. Ale mám rád komiksy - třeba Deník malého poseroutky.

ACH: A jak si přišel na tuhle knihu?

JOSEF7: To znají všichni. (smích)

ACH: Takže asi takhle od spolužákům, žejo?!

JOSEF7: Jojo.

ACH: A když máš na výběr mezi knihou nebo filmem, co si vybereš?

JOSEF7: Film.

ACH: A proč?

JOSEF7: Je to lehký, zábavnější ...

ACH: Dobře. A chodíš třeba do knihovny?

JOSEF7: Ne.

ACH: Ne? A máš třeba aspoň kartičku do knihovny?

JOSEF7: Ne.

ACH: Dobře. (smích) A jak často vidíš doma rodiče číst knihu?

JOSEF7: Jo, mamka čte hodně.

ACH: No tak super. A máte vyhrazené nějaké místo na ukládání knih?

JOSEF7: Jo určitě, máme knihovnu.

ACH: Takže bys řekl, že má mamka pozitivní vztah k četbě? Je to pro ni něco důležitého?

JOSEF7: Jo, určitě. Ale do čtení mě nenutí.

ACH: Takže tě nepobízí k četbě, že by třeba řekl „Hele dlouho jsem tě neviděla číst, měl by sis něco přečíst.“?

JOSEF7: Nene, vůbec.

ACH: Dobře. A když si třeba četl ten Deník malého poseroutky, tak věděla o tom mamka? Povídal sis s ní o té knížce?

JOSEF7: Věděla, že to čtu, ale nepovídal jsem si s ní o tom.

ACH: Dobře. Takže nemáš třeba vyhrazený nějaký čas v týdnu, kdy by ses čtení věnoval?

JOSEF7: Ne.

ACH: Dobře. A jak by ses ohodnotil jako student v porovnání s těmi ostatními spolužáky?

JOSEF7: Asi ten lepší.

ACH: A jak si myslíš, že tě vidí učitelé?

JOSEF7: Asi stejně ... nebo spíš průměr.

ACH: Jaký předmět ti jde nejméně ve škole?

JOSEF7: Hmm, asi přírodopis. Nebaví mě.

ACH: Dobře a jaký tě baví nejvíce?

JOSEF7: Dějepis a zeměpis. A ty mi zároveň i dost jdou.

ACH: Super. A co třeba čeština a matika?

JOSEF7: Jako čeština mi moc nejde, ani mě nebaví. A matika mi trochu jde, ale nebaví mě.

ACH: Hm. A u té češtiny ti vadí třeba pravopis nebo gramatika, čtení?

JOSEF7: Nee, takový to rozkládání vět mě hrozně nebaví.

ACH: Víím, co myslíš, to mě taky nebavilo. Ale co třeba literatura?

JOSEF7: To je hodně jako, co nám říkali v dějepisu. Je to hodně propojený, takže jako takový normální.

ACH: Dobře. Jaká byla tvá nejhorší známka na vysvědčení?

JOSEF7: Byla to dvojka. A měl jsem jich teda hodně, už si nepamatuju, z čeho všeho.

ACH: Chápu. Je třeba něco, co bys rád na svém čtení zlepšil?

JOSEF7: Hmm, třeba slovní úlohy mi moc nejdu. Takový to porozumění textu.

ACH: A používáš nějaké strategie, které by ti pomohly lépe pochopit slovní úlohy? Aby se ti to zdálo přehlednější.

JOSEF7: Vždycky si to představuju v realitě. Ale musím se do toho začít a potom si to představím.

ACH: Aha, aha. Takže čteš si to třeba několikrát za sebou přečteš?

JOSEF7: Ne, to ne. Jen si to představuju.

ACH: Dobře tedy. A odkdy pozoruješ, že se ve čtení už nezlepšuješ?

JOSEF7: Tak od 5. třídy.

Příloha 4 - rozhovor s ANNOU7

ACH: První otázka zní, jak by ses ohodnotila jako čtenář.

ANNA7: Čtení mám docela ráda. Nebo jako nebaví mě, ale ráda čtu.

ACH: A kolik knih za měsíc třeba přečteš? Když nebudeme počítat povinnou četbu ve škole.

ANNA7: Hm ... tak jednu.

ACH: Tak super. A máš teď rozečtenou nějakou knihu?

ANNA7: Jojo.

ACH: A řekneš mi, jak se jmenuje?

ANNA7: To si nepamatuju.

ACH: Tak to nevádí. Ale řekneš mi třeba, jak si se k té knížce dostala? Jestli to bylo nějaké doporučení od kamarádů nebo sis ji sama vybrala v obchodě atd.?

ANNA7: Na internetu jsem se o ní dozvěděla. Jako na instagramu.

ACH: Tak skvělý. A máš nějaký oblíbený žánr, který ráda čteš?

ANNA7: Ráda čtu knihy, kde jsou zvířecí postavy.

ACH: Hmm, takže myslíš bajku? Tam zvířata prezentují lidské vlastnosti a vychází z toho nějaké ponaučení, myslíš tohle?

ANNA7: Jojo, přesně.

ACH: Super! A co třeba tvůj nejméně oblíbený žánr?

ANNA7: Určitě román.

ACH: Fakt? A co na románu nemáš ráda?

ANNA7: Je to moc dlouhé.

ACH: Rozumím. Tak dále se tě zeptám, jestli dáváš přednost filmového zpracování před knihou.

ANNA7: Určitě film. Je to takové jednodušší než si přečíst tu knihu. A knihu bych si potom ani nepřečetla. Prostě jen ten film.

ACH: A když se budeme bavit o těch knihách ... tak máš daná nějaká kritéria, co ta kniha musí mít, aby sis ji přečetla? Například jestli musí hezky vypadat nebo tak.

ANNA7: Je mi jedno, jak ta kniha vypadá ... spíš záleží, o čem je. A když mi kamarádky řeknou, že nějakou knihu přečetly a je fajn, tak si ji taky přečtu.

ACH: Super, to je fajn. Máš třeba kartičku do knihovny?

ANNA7: Jo, mám.

ACH: A jak často do knihovny chodíš?

ANNA7: Tak jednou do měsíce.

ACH: A bylo to tvé rozhodnutí udělat si kartičku do knihovny? Nebo ti rodiče řekli, aby sis ji udělala?!

ANNA7: Sama jsem s tím přišla.

ACH: No tak skvělý ... teď by mě zajímalo, jak často vidíš rodiče doma číst nějakou knihu.

ANNA7: ... (dlouhá odmlka) Tak třikrát za měsíc.

ACH: A máte doma i vyhrazené nějaké místo pro ukládání knih?

ANNA7: Jojo, knihovnu. A já mám malou poličku.

ACH: A řekla bys, že je čtení pro rodiče důležitý? Myslím to ta, že by tě samy i nějak motivovali k četbě.

ANNA7: Spíš bych řekla, že to pro ně není tak důležitý. Ani mě k tomu nenutí.

ACH: A ví rodiče, jaké knihy zrovna čteš?

ANNA7: Jojo. Často s nimi o tom i povídám.

ACH: A pobízejí tě k četbě, jako takový?

ANNA7: Ne, vůbec.

ACH: Takže chápu správně, že ráda čteš, ale není to pro tebe tak důležitý?

ANNA7: Přesně tak. Ráda čtu, ale svůj volnej čas tím úplně netrávím.

ACH: Jak by ses ohodnotila jako student obecně v porovnání se svými spolužáky?

ANNA7: Jsem spíš ten horší průměr.

ACH: Dobře. A co ti ve škole dělá takový největší problém?

ANNA7: Nevím.

ACH: Tak třeba jaký předmět ti nejde?

ANNA7: Určitě čeština.

ACH: Čeština? A co je třeba na češtině nejhorší?

ANNA7: Třeba to tvrdý a měkký i. Takže gramatika celkově.

ACH: A literatura? K ní máš jaký vztah?

ANNA7: Ta mi nevadí, ta je celkem fajn.

ACH: Jaký předmět tě tu na škole baví?

ANNA7: Fyzika a výtvarka.

ACH: Hmm. A jaký nejméně tě baví?

ANNA7: Tělocvik je nuda.

ACH: Chápu, chápu. Jak jaký předmět ti nejvíce jde?

ANNA7: Ta výtvarka. A nejméně mi jde ta čeština.

ACH: Jaká byla tvá nejhorší známka na vysvědčení? Jako obecně.

ANNA7: Čtyřka a byla z češtiny. Ale taky byla z matiky.

ACH: Je třeba i něco, co bys na svém čtení chtěla zlepšit?

ANNA7: Asi čtení nahlas, to mi moc nejde.

ACH: Dobře a co čtení složitých textů?

ANNA7: To je v pohodě.

ACH: A odkdy si myslíš, že je tvé čtení na tý dnešní úrovni?

ANNA7: Tak od 11. let.

ACH: Jak si pomáháš při čtení složitého textu? Jestli nemáš nějaká strategie k tomu ho lépe pochopit. Například zvýrazňování nebo podtrhávání apod.

ANNA7: Čtu si to vždycky dvakrát. Jinak žádný jiný strategie nepoužívám.

Příloha 5 - rozhovor s EVOU7

ACH: První otázka je, jak by ses ohodnotila jako čtenář.

EVA7: Myslím, že jsem dobrá čtenářka.

ACH: A řekla bys, že tě čtení baví?

EVA7: Ne, nemám ráda čtení. Ale jde mi to. Když musím, tak mi to jde.

ACH: Dobře. A kolik knih za měsíc tak třeba přečteš? Když nebudeme počítat povinnou četbu ve škole.

EVA7: Ani jednu.

ACH: Takže ani teď nemáš rozečtenou nějakou knihu?

EVA7: Ne, vůbec.

ACH: A kdy naposledy si třeba něco četla?

EVA7: Naposledy ... minulý rok na čtenářský deník, takže taky povinný.

ACH: Ehm, dobře. A kdy naposledy si četla knihu, kterou sis ty chtěla přečíst z vlastní vůle a nebylo to nic povinného?

EVA7: ... (mlčí)

ACH: Nebo bylo to někdy?

EVA7: Nikdy.

ACH: Dobře. Takže chápu správně, že čtení tě nebaví?

EVA7: Nebaví no.

ACH: A kdyby sis měla vybrat nějakou knihu, jaký žánr by sis třeba vybrala?

EVA7: Nějakej asi spíš horor nebo vraždy nebo tak.

ACH: Dobře a jaký by sis nevybrala? Co tě vůbec neláká.

EVA7: Asi nějaký historický román.

ACH: Dobře, dobře. A kdyby si měla na výběr mezi knihou nebo jejím filmovým zpracováním, tak by sis vybrala co.

EVA7: Určitě film. (smích)

ACH: Okay. A v případě, kdyby se ti ten film hodně líbil, byla bys motivovaná si přečíst i tu knihu?

EVA7: Asi jo, protože by mě zajímalo, jak je ta knížka zpracovaná.

ACH: Tak super. A ... když si teď představíš, že by sis měla vybrat knihu, podle čeho si ji vybereš? Je pro tebe například důležitý obal knihy, nebo, že ti ji někdo doporučí atd.?

EVA7: Spíš ten obsah zezadu. Aby byl napínavej.

ACH: Tak skvělý. A chodíš do knihovny?

EVA7: Ne, ale mám udělanou kartičku. (smích)

ACH: A založila sis ji sama?

EVA7: Ne, máma mě donutila. (smích)

ACH: (smích) Super. Takže mamka čte?

EVA7: Docela dost, ale tolik zase ne.

ACH: Dobře, takže řekla bys, že se ke čtení staví pozitivně?

EVA7: Jo, určitě. Ale do čtení mě nenutí.

ACH: Tak to máš dobrý, to mě mamka nutila. (smích)

EVA7: Tak to bych nechtěla. (smích)

ACH: Vidíš doma mamku často číst nějakou knihu?

EVA7: Jo, určitě. Vždycky večer před spaním.

ACH: A máte doma vyhrazené i místo pro ukládání knih?

EVA7: Máme tam knihovničku.

ACH: A co ty? Máš třeba nějakou policičku na knihy?

EVA7: Poličku mám, ale ne na knihy. (smích)

ACH: Dobře. A když už čteš nějakou knihu, ví o tom rodiče, že zrovna něco čteš?

EVA7: Jojo. A jsem ji i říkala, o čem ta knížka je a tak.

ACH: Jo? Takže se o to tvoje mamka zajímá, co zrovna čteš?

EVA7: Přesně tak.

ACH: No a co třeba tak ve svém volnu ráda děláš?

EVA7: Hm ... no, chodím ven nebo nějak sportuju.

ACH: Ehm. Já, když jsem si tu povídala s tvými spolužáky, tak někdo, kdo aktuálně moc nečte, tak mi řekl, že když byl menší, tak četl více. Máš to stejně?

EVA7: Právě, že vůbec. Já nikdy jako pořádně nečetla.

ACH: Dobře, dobře. A jak by ses ohodnotila jako studentka v porovnání s ostatními studenty?

EVA7: Řekla bych, že takový průměr.

ACH: A máš nějaký oblíbený předmět?

EVA7: Tělocvik. (smích)

ACH: A jaký nejméně?

EVA7: Matika.

ACH: Hmm a co ti vadí na matice?

EVA7: Učitelka a zlomky.

ACH: A je nějaký předmět, který tě úplně nebaví, ale přirozeně ti jde?

EVA7: Tak angličtina. Nebaví mě, ale jde mi.

ACH: Dobře a je něco, co bys na svém čtení chtěla zlepšit? Třeba někdo chce zlepšit čtení nahlas nebo někdo má problém s porozuměním textu ...

EVA7: Hm, to mi nedělá problém. Jenom spíš jako, když to přečtu, tak nechápu a nevím furt o čem to je, když to čtu nahlas. (to čtení nahlas dodala velmi potichu, slyšela jsem to až na záznamu)

ACH: A máš to jen u složitějších textů?

EVA7: No skoro u všech.

ACH: A máš nějaké strategie, které ti pomáhají složitý text zvládnout?

EVA7: Přečtu si to i několikrát za sebou.

ACH: Rozumím a odkdy si myslíš, že je to tvé čtení na dnešní úrovni?

EVA7: Tak od dvanácti let.

Příloha 6 - rozhovor s JAKUBEM8

ACH: První otázka je, jak by si se ohodnotil jako čtenář?

JAKUB8: Jsem dobrý čtenář, řekl bych nadprůměrný.

ACH: A máš čtení rád?

JAKUB8: Ano.

ACH: A kolik knih tak za měsíc přečteš? Když nebudeme počítat povinnou četbu.

JAKUB8: Hm ... tak záleží, jak je ta knížka tlustá, ale třeba tak 3-6.

ACH: Tak skvělý! A máš momentálně nějakou knihu rozečtenou?

JAKUB8: Ano.

ACH: A jak si se o téhle knize dozvěděl? Nebo jak si k ní přišel?

JAKUB8: Noo ... takhle, já jsem si chtěl půjčit Umění války a to nebylo ... takže mi babička doporučila, ať si přečtu knížku Tchajpa, což bylo taky o Číně, to jsem dočetl a pak jsem pokračoval zase v sérii a čtu tedy knížku z té série.

ACH: Super. Takže dáváš i takhle na tipy od kamarádů, rodiny a tak?

JAKUB8: Spíš ne. Tohle byla výjimka.

ACH: Dobře. Jaký žánr máš nejraději?

JAKUB8: Asi fantasy.

ACH: A jaký nejméně?

JAKUB8: ... psychologický horory asi.

ACH: Aha a řekl bys mi proč?

JAKUB8: Protože nemám rád horory. (smích)

ACH: Chápu. A kdyby sis měl vybrat mezi knihou nebo jejím filmovým zpracováním, co by sis vybral?

JAKUB8: Dříve jsem si vybíral spíše filmy a teď jsou to ty knížky.

ACH: Tak jo. Podle čeho si takovou knihu vybíráš? Někdo má daná kritéria, třeba, že musí mít hezký obal (skočil do řeči)

JAKUB8: Tak to vůbec. (smích) Noo ... tak musí to být nějak dostupný, aby mě to moc nestálo, takže chodím do knihovny a tam si vybírám od autora, který se mi líbil už dřív. Nebo tu knížku vytáhnu, přečtu si, co je vzadu a musí mě to nějak zaujmout.

ACH: Dobře, super. Říkal si, že chodíš do knihovny. Kolikrát do měsíce tam tak chodíš?

JAKUB8: Tak dvakrát měsíčně.

ACH: Super. A bylo to tvé rozhodnutí udělat si kartičku do knihovny?

JAKUB8: Bylo to mé rozhodnutí.

ACH: Tak skvělý. Teď by mě zajímalo, jak často vidíš rodiče doma číst knihy?

JAKUB8: No ... moc často ne. Spíš, že na to nemají tolik čas, než že by nechtěli. Oba dva si ale jako čtou, není to nic neobvyklého.

ACH: A máte nějaké místo, kam ukládáte knihy?

JAKUB8: Máme knihovny.

ACH: Dobře. Jaký bys řekl, že tvoji rodiče zaujímají postoj k četbě? Myslíš, že je pro ně důležité, abys ty četl a tím se někam posouval?

JAKUB8: Tak určitě jsou rádi, že čtu. Ale nevdalo by jim, kdyby přestal. Jsou teda radši, že dělám tohle, než když hraju nějakou hru nebo fotbal.

ACH: Rozumím a ví, jaké knihy zrovna čteš?

JAKUB8: Jako jo, vidí ten obal. Ale já jim o tom neříkám.

ACH: Takže si s nimi třeba nepovídáš o tom, co se zrovna čteš? Jako co se v knize děje, nějaký informace ...

JAKUB8: Málodky spíš.

ACH: A pobízejí tě rodiče k četbě?

JAKUB8: Vůbec.

ACH: Ehm. Kolik svého volného času trávíš čtením?

JAKUB8: Denně, ale nemám nijak stanovený přesný čas.

ACH: Tak teď by mě zajímalo, jak by si se ty porovnal jako student v porovnání s ostatními spolužáky. Myslím obecně.

JAKUB8: Určitě jsem ten lepší.

ACH: A jak si myslíš, že tě hodnotí učitelé jako student? Myslíš, že tě vnímají jinak, než ty sám?

JAKUB8: Myslím, že mě vnímají stejně, jako já. Že toho zvládnou víc.

ACH: Tak super. A jaký předmět ti jde nejlépe a nejméně?

JAKUB8: Nejhůř mi jde němčina a nejlíp mi jde zeměpis, tam mám i nejlepší průměr.

ACH: Ehm a zeměpis tě i baví?

JAKUB8: Baví, ale není můj nejoblíbenější.

ACH: A tvé nejoblíbenější?

JAKUB8: Nejradši mám přírodopis a dějepis.

ACH: A co tě tak baví na dějepise?

JAKUB8: Rád se dozvídám, co se kdy stalo. Hlavně ty data, i když si je moc nepamatuju, ale většinou mě to zaujme.

ACH: Chápu, chápu. Jaká byla tvá nejhorší známka na vysvědčení?

JAKUB8: Dvojka.

ACH: A z čeho byla?

JAKUB8: Z češtiny a angličtiny, jednou z i matiky snad.

ACH: A co čeština? Jaký z ní máš vztah,

JAKUB8: Ne, nebaví mě. Nezdá se mi to úplně jako potřebná věc.

ACH: A to myslíš obecně na češtinu? Nebo na mluvnici nebo sloh?

JAKUB8: Sloh a literaturu mám celkem rád. Ale ta mluvnice mě nebaví a ani mi nejde. Z toho bych měl za 3, kdyby bylo jen tohle.

ACH: Dobře. Je i něco, co bys na svém čtení chtěl zlepšit? Někomu jde třeba hůře čtení nahlas nebo pochopení složitého textu atd.

JAKUB8: Tak někdy mám problém, že když to čtu v duchu, tak si to nepřečtu pořádně a trochu to zkomolím. Často se mi to stává se jmény, kdy si je čtu jinak, než jak se v reálu píšou.

ACH: Takže možná moc rychle čteš?

JAKUB8: No spíš jsem v tom čtení dost nepozorný. Střídání těch jednotlivých písmen. Třeba to má šest písmen, tak si jedno třeba upravím nebo ho prohodím s jiným.

ACH: Rozumím. A odkdy si myslíš, že to tvé čtení je na dnešní úrovni a už se nezlepšuje?

JAKUB8: Asi od začátku školního roku.

ACH: Dobře. Tak poslední otázka je, jak si pomáháš při čtení složitého textu? Máš nějaké strategie?

JAKUB8: Noo ... spíš mi nedělá problém pochopit složitý text, takže nic nepoužívám.

Příloha 7 – rozhovor s NIKOLOU8

ACH: První otázka je, jak by ses ohodnotila, jako čtenář?

NIKOLA8: Nějak tak sedm z deseti. Asi jako v pohodě. Někdy se zaseknu, ale jako v pohodě.

ACH: Dobře a máš čtení ráda?

NIKOLA8: No ... jo, jen nečtu moc často. Jinak jo.

ACH: Ehm a kolik do měsíce přečteš nějakou knížku?

NIKOLA8: Hm ... třeba jednu do dvou, tří měsíců.

ACH: Dobře, takže rozumím i tomu, že čtení není úplně tvým koníčkem?

NIKOLA8: Není no.

ACH: A máš nějak vyhrazený čas na čtení? Třeba před spaním?

NIKOLA8: Spíš, že když si uvědomím, že jsem dlouho nic nečetla, tak si jdu něco přečíst ... takže si to jako hlídám.

ACH: Tak super a máš teď rozečtenou nějakou knihu?

NIKOLA8: Ted' čtu Poseroutku. (smích)

ACH: (smích) Super! Všichni čtou Poseroutku. (smích) A jak si se o téhle knize dozvěděla?

NIKOLA8: Noo ... od spolužáků. Někdo to četl a já jsem si ji taky vzala.

ACH: Dobře. A máš třeba oblíbený žánr?

NIKOLA8: Fantasy.

ACH: Fakt? A co máš na fantasy ráda?

NIKOLA8: Je to opak reality. Jsou tam elfové, jednorožci. Třeba takový Avatar. (smích)

ACH: Jasný. A jaký máš nejméně ráda?

NIKOLA8: Asi horory ... a romány, ty jsou moc dlouhý, ale když jsou hezký, tak jo.

ACH: Chápu, chápu. A kdyby sis měla vybrat film nebo kniha, co by sis vybrala?

NIKOLA8: Hm ... já, když se třeba podívám na film a dozvím se, že je k tomu i knížka, tak možná ... jestli si ji najdu v knihovně, tak si ji přečtu.

ACH: Takže je pro tebe u knih důležité i to, aby to pro tebe bylo dostupné?

NIKOLA8: Určitě.

ACH: A máš stanovená určitá kritéria při výběru knihy?

NIKOLA8: Hezká být nemusí, ale musí být zajímavá obsahově. Když si třeba vezmu knížku a přečtu si obsah zezadu ... a musí mě to prostě zaujmout.

ACH: Takže, aby to bylo nějak zajímavý a lákavý, chápu. A chodíš třeba do knihovny?

NIKOLA8: Ted' momentálně ne, ale dřív jo.

ACH: A tím dřív myslíš třeba před rokem?

NIKOLA8: Taak ... minulý rok jsem byla naposledy.

ACH: Dobře a bylo to tvé rozhodnutí udělat si tu kartičku?

NIKOLA8: Ehm ... my jsme byli se školou se podívat někam v mladších třídách ... třeba 3.,4. třída ... a ... to jsem chodila do Prahy do školy ... a tam jsme šli někam a udělali jsme si ji, kdo chtěl.

ACH: Tak super. Ted' by mě zajímalo, jak často doma vidíš rodiče číst knihu.

NIKOLA8: Ou ... moc ne.

ACH: Dobře. A máte doma vyhrazené nějaké místo na ukládání knih?

NIKOLA8: Jojo. Já mám poličku, ale rodiče nemají. Těm se třeba jedna kniha někde válí. (smích)

ACH: Dobře, takže nějakou knihovnu doma nemáte?

NIKOLA8: Ne, to ne.

ACH: Okay a jaký bys řekla, že tvý rodiče zaujímají postoj k četbě?

NIKOLA8: ... (odmlka) Mamka čte hodně psychologii ... a táta, ten nic nečte. (smích)

ACH: Rozumím. A když čteš nějakou knihu, sdílíš to se svými rodiči? Že si s nimi o tom povídáš apod.

NIKOLA8: Jo, když se zeptají, tak jim říkám obsah. A Někdy i, že jsem to už dočetla.

ACH: Tak super. Takže rozumím správně i tomu, že tě rodiče nepobízejí k četbě?

NIKOLA8: Nepobízejí.

ACH: Dobře. A kolik svého volného času trávíš čtením?

NIKOLA8: Když čtu nějakou knihu, tak půl hodiny až hodinu denně.

ACH: Super. A máš někdy to, že se do čtení nutíš?

NIKOLA8: Ne, to určitě ne. Když mě knížka baví, tak ji čtu s radostí.

ACH: Tak super ... zajímá mě, jak by ses ohodnotila jako studentka v porovnání s ostatními studenty.

NIKOLA8: Hm ... ve své třídě jsem mezi lepšími.

ACH: Ehm a jaký třeba předměty ti jdou nejlépe?

NIKOLA8: Teď asi matika a čeština.

ACH: Takže se to každý rok mění? Záleží, co se v jakém předmětu zrovna probírá?

NIKOLA8: Určitě, záleží, co se tam zrovna bere, protože se to mění.

ACH: Dobře ... a jaký předmět tě nejvíce baví?

NIKOLA8: Asi výtvarka, protože tam nemusíme skoro nic dělat. (smích) Zároveň je tam prostor pro fantazii, takže super ... a nebaví mě přírodák a ještě chemie.

ACH: Chápu tě. Jaká byla tvá nejhorší známka na vysvědčení a z čeho byla?

NIKOLA8: To byla trojka a ... byla z přírodopisu. (smích)

ACH: Dobře, dobře. A když se vrátím k tomu čtení, je něco, co bys ráda na svém čtení zlepšila?

NIKOLA8: Když nečtu nahlas, tak si to čtu v hlavě a to je strašně ... je to strašně pomalý.

ACH: Jo ahaa. Možná to moc nechápu, zkus mi to jinak vysvětlit.

NIKOLA8: No prostě, abych neslyšela ty slova v hlavě.

ACH: Okay. Tak dám ti ještě poslední dvě otázky. Jedna z nich je ta, odkdy pozoruješ, že je to tvé čtení na dnešní úrovni a nezlepšuješ se?

NIKOLA8: Tak od šesté třídy.

ACH: Ehm ... a když čteš složitý text, pomáháš si u toho nějak, aby si lépe pochopila obsah textu?

NIKOLA8: Prostě si to přečtu několikrát a snažím se to pochopit. Ale nezvýrazňuju si nebo tak.

ACH: A co třeba nahlas? To ti pomáhá?

NIKOLA8: Nahlas nebo potichu, to je stejný. Spíš to opakování.

Příloha 8 – rozhovor s IVANOU 8

ACH: První otázka je, jak by ses ohodnotila jako čtenář?

XX: Asi jako dobrý.

ACH: Máš i čtení ráda?

XX: Někdy jo a někdy, když na to nemám náladu, tak ne.

ACH: Dobře. Kolik knih tak za měsíc přečteš, když nebudeme počítat povinnou četbu ve škole.

XX: Tak jednu.

ACH: Ehm a máš nějakou knihu i teď rozečtenou?

XX: Tu Dracula.

ACH: A kde ses o ní dozvěděla?

XX: Od učitelky.

ACH: Takže to je povinná četba do školy?

XX: Jojo.

ACH: A líbí se ti kniha? Baví tě to?

XX: Jako jo.

ACH: Jaký literární žánr máš nejraději?

XX: Drama.

ACH: Super a jaký máš nejméně ráda?

XX: Horor.

ACH: Dobře. Tak teď by mě zajímalo, jestli dáváš přednost filmům nebo knihám.

XX: Určitě filmům.

ACH: Dobře a kdyby se ti film líbil natolik, byla by tam z tvé strany nějaká motivace přečíst si i tu knihu?

XX: Ne. (smích)

ACH: Okay. A jaký ty zaujímáš k četbě postoj?

XX: Pozitivní. Jen to není pro mě tak důležitý, že bych potřebovala za měsíc přečíst tolik a tolik knih.

ACH: Tak super. A když si vybíráš nějakou knihu, podle čeho si ji vybíráš?

XX: Aby tam bylo nějaký dobrodružství ... nevím, něco takovýho.

ACH: A co třeba obal té knihy? Je pro tebe důležité, aby kniha hezky vypadala?

XX: Ne, to ne.

ACH: Chodíš do knihovny?

XX: Někdy.

ACH: A založení kartičky si chtěla ty sama nebo rodiče ti řekli, ať si ji jdeš založit?!

XX: My jsme tam byli se školou, takže v rámci školy.

ACH: Super. A jak často tam chodíš?

XX: Moc ne.

ACH: Spíš tam chodíš v případě, když máte do školy nějakou povinnou četbu, chápu to správně?

XX: Jo.

ACH: A půjčuješ si tam něco pro sebe? Že by sis tam chtěla ty sama něco půjčit a přečíst?

XX: Ne.

ACH: Dobře. Tak jako často vidíš své rodiče doma číst knihy?

XX: Nečtou. (smích)

ACH: Nečtou?! (smích) Aaa máte doma nějaké místo na ukládání knih?

XX: Každý má ve svém pokoji poličku.

ACH: A jaký bys řekla, že tvý rodiče zaujmají postoj k četbě? Myslíš, že je to pro ně něco důležitého nebo je četba něco, co pro ně není zas tak důležitá.

XX: Není to pro ně nějak důležitý. Ale hodně mě pobízejí, abych si už nějakou knížku přečetla, že mě dlouho s knihou neviděli.

ACH: A uděláš to?

XX: Ne. (smích)

ACH: A když čteš nějakou knížku, vědí rodiče, že zrovna čteš a co přesně?

XX: Jo. Občas se mě ptají i, o čem je apod.

ACH: Takže se s nimi o četbě bavíš?

XX: Jo.

ACH: Tak dobrý. Teď by mě zajímalo, jak by ses ohodnotila jako student v porovnání s ostatními spolužáky.

XX: Výborná.

ACH: A jak bys řekla, že tě vnímají učitelé? Shoduje se to s tvým názorem?

XX: Řekla bych, že podobně.

ACH: Okay. A jaký předměty ti jdou nejlépe a jaké nejméně?

XX: Nejvíc mi jde tělák a nejmíň zase fyzika.

ACH: A baví tě nejvíc co?

Příloha 9 – rozhovor s PETROU9

ACH: První otázka je, jak by ses ohodnotila jako čtenář.

PETRA9: Já bych se ohodnotila dobře.

ACH: A máš čtení ráda? Řekla bys, že je to tvým koníčkem?

PETRA9: Jo, určitě. Mám to napsaný i na mikině. (smích)

ACH: (smích) No tak super! A kolik knížek tak za měsíc přečteš? Pokud nebudeme počítat povinnou četbu ve škole.

PETRA9: Já bych řekla, že tak jednu, dvě.

ACH: Okay a máš momentálně nějakou knihu rozečtenou? Popřípadě o čem je.

PETRA9: Já má momentálně rozečtený dvě knížky. Jedna z nich je 1984, což je asi známá knížka, která patří k maturitní četbě ... a je hrozná, strašná (smích) ... ale vadí mi vrátit tu knížku zpátky nedočtenou, tak se to snažím dočíst. A druhou čtu, kterou mám z dětství a vždycky mě bavila, tak ji tu čtu znova a jmenuje se Malamandr. Je to o mořský příšeře a je dětská knížka. (smích)

ACH: No tak skvělý. A jaký žánr máš nejraději?

PETRA9: Já má ráda sci-fi a fantasy.

ACH: Ehm a jaký máš ráda nejméně?

PETRA9: Noo ... těžko říct, mě asi baví jako každý žánr ... ale asi historický romány mě nebaví. A to asi tím, že je to moc zbytečně dlouhý.

ACH: Rozumím. A dáváš přednost čemu? Knížce nebo filmovému zpracování?

PETRA9: Knížce. Ale kdybych viděla nejdříve film a poté zjistila, že je i kniha, tak si to nejspíš nepřečtu, protože vím, co v tom ději následuje. Takže vždycky spíš volím dřív tu knihu.

ACH: Super. A podle čeho takovou knihu vybíráš?

PETRA9: Nemám nějaká kritéria. Vybírám hodně náhodně anebo dávám na doporučení, nebo co je zrovna jako novinka nebo je to hodně doporučovaný.

ACH: A co třeba, aby ta kniha byla hezká?

PETRA9: Tak občas soudím podle obálky, ale spíš, když jdu do knihovny, tak tím, že je tam hodně knížek, tak, než abych četla vždycky o čem je každá knížka, tak se tak jako koukám na obálku, a když z ní jde vyčíst, o čem by asi mohla být, tak soudím i tu obálku dřív, než si přečtu obsah.

ACH: Rozumím, tam těch knih je tam fakt hodně, takže tě chápu. Rozumím teda dobře, že chodíš do knihovny a mě by zajímalo, kolikrát do měsíce.

PETRA9: Řekla bych, že tak dvakrát, třikrát do měsíce.

ACH: A bylo to tvé rozhodnutí udělat si kartičku do knihovny?

PETRA9: Ano.

ACH: Skvělý. Jak často vidíš rodiče doma číst knížku.

PETRA9: Ehm, čtou, ale čtou docela málo, takže je nevidím zas tak často číst.

ACH: A máte doma vyhrazené místo pro ukládání knih?

PETRA9: Ano, máme dvě knihovny, plus ty, co já mám v pokoji.

ACH: Dobře. A setkáváš se s tím, že by tě rodiče pobízeli ke čtení?

PETRA9: Jako nenutí mě, ale když chci nějakou knížku, tak mi jí třeba zafinancujou, takže to je určitě moc fajn. Ale já čtu hlavně sama od sebe, takže tam ani není potřeba nějakého nucení.

ACH: Super, takže nějaká podpora v tom čtení tam je?!

PETRA9: Jojo.

ACH: A ví rodiče, jakou knížku zrovna čteš?

PETRA9: Teď ne, ale ... když je tam třeba něco zajímavějšího, tak jim to řeknu.

ACH: Takže s nimi i sdílíš nějaké informace ohledně té knížky?

PETRA9: Jojo.

ACH: Kolik svého volného času trávíš čtením?

PETRA9: Tak každý den před spaním čtu hodně. Ten večer mě to baví víc, protože odpoledne dělám zajímavější věci.

ACH: Rozumím. Tak teď by mě zajímalo, jak by ses ohodnotila jako studentka v porovnání s ostatními.

PETRA9: Já bych řekla, že takový vyšší průměr.

ACH: A řekla bys, že tě takhle vnímají i učitelé?

PETRA9: Asi jak který, záleží, na jakým předmětu.

ACH: A jaký předmět ti jde nejvíce?

PETRA9: Tak kromě výtvarky a těláku, který jdou úplně všem, tak asi čeština a zeměpis.

ACH: A na tý češtině tě baví ta literatura nebo čeština?

PETRA9: Literatura.

ACH: A jaký předmět tě nejvíce baví?

PETRA9: Nejvíce mě baví asi zeměpis a dějiny. Ale ten dějiny mě baví až poslední dva roky.

ACH: To chápu, ten dějepis je zajímavější takhle ke konci, kde se berou světové války apod.

PETRA9: Přesně.

ACH: A jaká byla tvá nejhorší známka na vysvědčení?

PETRA9: Nejhorší známka na vysvědčení byla dvojka a byla z matematiky, chemie ... a teď myslím, že byla i z češtiny.

ACH: A je třeba něco, co bys na svém čtení chtěla zlepšit?

PETRA9: Asi rychlost. Čtu pomalu.

ACH: Ehm a co porozumění složitějšímu textu? Dělá ti to problém?

PETRA9: Hmm, když to není vyloženě nějaká ta povinná četba nebo 1984, tak nee.

ACH: Ehm a když čteš tedy nějaký ten složitější text, používáš určité strategie k tomu, abys ho lépe pochopila?

PETRA9: Čtu si to pomaleji a soustředím se na každou tu větu. Občas si to přečtu i několikrát, ale žádný zvýrazňování nebo tak.

ACH: Tak super. A poslední otázka je, odkdy pozoruješ, že se ve čtení už nijak nezlepšuješ?

PETRA9: Já bych řekla, že tak od šesté třídy.

Příloha 10 – rozhovor s KLÁROU9

ACH: Jak by ses ohodnotila jako čtenář?

KLÁRA9: Já si myslím, že ve čtení jsem dobrá, když to vezmu z pohledu naší generace ... jako hodně mladých nečte, když to tak vezmu. Je hodně velký procento lidí, že nečte a já si myslím, že zrovna já jako ... jako čtu na to, že jako mám i jiný věci okolo hodně. Přejde mi, že si tím čtením zlepším slovní zásobu, hodně nových slov právě. Ale zase, když mi někdo dá knížku, která prostě už vidím jako, né že nepoznám na pohled, že mě jako nebaví ... jako kousek si přečtu a když mě nebaví, tak by mě to jako nebavilo. Jako bych jí možná přečetla, kdyby to byla povinná četba, ale kdybych ji měla číst doma ve volném čase, tak to asi ne.

ACH: Tak dobře. A kolik knih za měsíc přečteš, když nebudeme počítat povinnou četbu ve škole.

KLÁRA9: Je to ... ovlivňuje se to podle toho, jak to stíhám, ale většinou ... jako ... když mám míň směn v práci, tak přibližně čtyři, pět. Nějaký měsíce jsou výjimky, kdy je to třeba sedm.

ACH: Fakt jo?! Tak to je super a máš momentálně nějakou rozečtenou?

KLÁRA9: Jojo, je to Terezín.

ACH: Dobře a doporučil ti ji někdo nebo sis ji našla sama?

KLÁRA9: Nedoporučil. My jsme byli se školou v Terezíně na výletě a prostě mě baví o tomhle číst. A potom nám tam vyprávěli o dívce, která byla v pokoji v koncentráku ... aaa ... zaujalo mě to, tak jsem si ji koupila.

ACH: Tak super. A jaký máš třeba nejoblíbenější žánr? Je to něco spojené s historií?

KLÁRA9: Jako ... jo, dá se říct, že jo. O těch koncentracích, o historii a tak.

ACH: A jaký žánr tě vůbec neláká si přečíst?

KLÁRA9: Třeba nic zeměpisného by mě nebavilo. To asi ne. Třeba detektivky mě baví, ale na to se spíše dívám.

ACH: Dobře, dobře. Je spousta knih, kde najdeme i její filmové zpracování. Kdyby sis měla vybrat mezi filmem a knihou, tak co by sis vybrala.

KLÁRA9: No podle toho, co by to bylo. Protože já si to, jak přečtu, tak se povídám na film. Ale se tam potom hodně to zkuslení u těch filmů, takže záleží.

ACH: Rozumím. A podle čeho takovou knížku vybíráš? Máš stanovená určitá kritéria? Třeba, jestli musí být vizuálně hezká apod.

KLÁRA9: Jako ... to zas ... mám doma i starý knížky, o těch koncentracích, třeba ... ale, nevím ... nesmí bejt úzká, nesmí mít málo stránek.

ACH: Fakt? Takže chápu správně, že ta obálka není pro tebe tak důležitá? Spíše zajímavý obsah?

KLÁRA9: No, jako jo, ale jak u čeho. Třeba, když jdu do knihovny a když se dívám, tak si vyberu tu, která mě zaujme na pohled.

ACH: Takže chodíš do knihovny?

KLÁRA9: Jo.

ACH: A jak často? Třeba kolikrát do měsíce?

KLÁRA9: Třeba čtyřikrát, třikrát. Mně vždycky dá nějakou knížku babička, takže zas tak často tam nechodím.

ACH: Fakt?! To je super. A bylo to tvé rozhodnutí udělat si tu kartičku?

KLÁRA9: Jojo, nějak v pátý třídě, protože jsme museli začít dělat ty čtenářský deníky.

ACH: Rozumím. A třeba jak často vidíš doma své rodiče číst nějakou knížku?

KLÁRA9: Tyjo ... taťku nemám, ale mamka čte jako věci, který ji bavěj.

ACH: Takže to ale není nic neobvyklého?

KLÁRA9: Nene.

ACH: A máte doma vyhrazené nějaké místo na ukládání knih?

KLÁRA9: Jo, máme knihovnu, poličky.

ACH: A řekla bys, že mamka má pozitivní vztah k tomu čtení?

KLÁRA9: Jo, určitě.

ACH: A stává se, že by tě mamka nějak pobízela k četbě? Nebo nutila?

KLÁRA9: Ne, to mě nikdy nenutila ke čtení. Ale jenom prostě, když jsme byly třeba v krámě, tak se mě jako zeptala, jestli se mi nelíbí tahle knížka a jestli bych si jí nechtěla přečíst třeba nebo mi i jako doporučila, že se jí nějaká knížka líbila.

ACH: A povídáš si s mamkou třeba o tom, co zrovna čteš?

KLÁRA9: Ne, s mamkou ne, ale s babičkou.

ACH: Fakt? To je hezký.

KLÁRA9: Mamku právě moc nezajímá to téma, který čtu. Jí se to nelíbí, nemá to ráda, takže to probírám s babičkou.

ACH: Tomu rozumím. A kolik svého volného času trávíš tím čtením?

KLÁRA9: No, to vždycky záleží právě na tom, kolik mám směn v tý práci. Když večer mám čas, tak nějaký čas tomu věnuju, třeba jako před spaním se to jako taky objeví. Třeba půl hodku si určitě najdu i když jsem unavená. Ale když nejsem unavená a mám čas, tak bych klidně přečetla i celou knížku za tři hodiny.

ACH: Dobře, dobře. A jak by ses ohodnotila jako student v porovnání s dalšími studenty?

KLÁRA9: Noo, já jsem takovej jako ... já nevím, já nevím, jak se to dá jako říct ... já jsem takový průměr, neprůměr, dobrej ... ne takhle, mně nejdu jazyky. Mně nejde čeština a angličtina, ale jinak mi ze všeho dalšího vycházejí jedničky.

ACH: Dobře, tak jo. Jaký předměty tě baví a jaké ne?

KLÁRA9: Baví mě matika, nebaví mě čeština.

ACH: A co tě nebaví na češtině?

KLÁRA9: Jako, ono to není tak, že by mě nebavila, ona mě baví historie, dějiny češtiny ... ale, já jsem se zasekla v sedmé třídě a je to spíš tou paní učitelkou. Jinak by mě možná bavila. A angličtina mi nejde odmala, to neumím vůbec.

ACH: Hm, rozumím. A jaký předmět ti třeba jde? A nemusí tě ani bavit, prostě ti to přirozeně jde.

KLÁRA9: Třeba zeměpis.

ACH: Je třeba i něco, co bys na svém čtení chtěla zlepšit?

KLÁRA9: Jako ... asi ne.

ACH: Okay a když máš nějaký složitý text, dělá ti problém pochopit ten jeho obsah?

KLÁRA9: Ne.

ACH: Ne? Takže nepoužíváš třeba nějaké strategie k jeho pochopení? Třeba, že by sis podtrhávala, zvýrazňovala důležitý pasáže apod.?

KLÁRA9: Najdou se i nějaký složitý texty, které by dělají problém. Ale spíš si to jen několikrát přečtu za sebou.

ACH: Dobře. Tak poslední otázka je, odkdy je tvé čtení na dnešní úrovni? Tím myslím, odkdy pozoruješ, že se ve čtení už nijak nezlepšuješ a je to na stejné úrovni.

KLÁRA9: To je těžký takhle říct ... asi fakt vůbec netuším.